nuiab neid lühikese aea pärast oma wemblaga maha, et mite üht ainust eluga ei pease. Wõimatumaks läinud tuuslar tunnistab koleda waenlasele oma süüd, kuda ta lese rõõwinud aga Jru mäele ärakautanud. Kalewipoeg arwab tema jutu waleks ja lööb teda maha; hakkab siis ema otsima, nuusib õues ja toas kõik nurgad läbi, aga ei leia kuskilt. Siis langeb ta tööst ja südame walust wäsinud magama. Üks lahke unenägu tuleb teda tröstima; Linda laulab nooruse ilul kiige peal. Sest nähtusest märkab ta, et ema enam elus ei ole."

„Siin olen teile lühidelt tähendanud" — lisas koolmeister peale — „mis Kalewipoea wiies esimestes lauludes seisab. Kui palju iseäralikust iludust ja muud targemale tähele panemise wäärt neis seisab, ei jõua ma täna pikemalt kuulutada. Siisgi loodan ma juba selle pisukesega iga selge silmaga waatajat nii kaugele olla wiinud, et tema säherdustes ennemuistses jutudes midagi paha ega patu ei saa leidma."

Põlupap püüdis kül mõnda koolmeistri wasta waielda, aga et kõik teised mehed koolmeistri poolt seisiwad, pidi ta wiimaks rahule jääma. Koju minnes tänas ta Jumalat, et temal enam lapsi koolis käimas ei olnud, keda seesugused tühjad ilmlikud jutud wõiksid ekstada.

Ettepeetud nõu järel tahtsime kül lugejaid Mai kuu lõpul, kus kool pukkama jääb, sinna paluda, laste läbikatsumist waatama, et igaüks näha ja kuulda saaks, mis lapsed esimesel kooli aastal oliwad õpinud. Paberi leht lõpeb käest, sellepärast jääwad kooli asjad tulewaks aastaks, sest sinna aeani saawad lapsed weel rohkem õpima, sest et neil nüüd uus mõnus „Kooli lugemise raamat" käes on, mis koolmeistri õpetusele abi saab andma. Seie saadik ei ole meil weel kooli-raamatut olnud, waid mis tema asemel tarwitati, oliwad, kuda nende nimed juba tunnistawad, tõeste „koliraamatud." — Tänu ausa mehele, kes meile esimese kooliraamatu kirjutanud. Andku Jumal iga koolmeistrile niipalju silmaselitust, et tema uue koolilugemise raamatu tulu märkama hakkaks.